

Publicerad 2007-09-04 19:58 av Mackan

Längtan efter hemkomsten

och skuldens murar

som stänger in våra hjärtans mening

Dödens kolonialregattor

Älskling

drogerna, nätterna och gudslängtan

för de svarta idealen och för att livet aldrig riktigt

når till dina inre djup

poesin och de metafysiska raderna

för din förlorade underbarhet

och ser du alla själar, fångade i en livstid

omgivna av ett oförstånd

inför det som de omges av

medan de interna världarnas förlorade inbördeskrig

medlar med de externa krafternas ovillkorliga förgänglighet

vi har väl kommit till den punkten

då vi borde slå sönder illusionen

och konvertera bort från vår svarta religion

men hur ska jag kunna fortsätta att brinna

utan mänsklighetens svarta tändvätska

sonderingen av själens

utforskade skymningsvärldar

sökandet och väntan på

den vilseledda hemkomsten

så jag ber dig

min dimhöljda framtid

min förlösare

stanna alla världens urverk

förvräng realtiden

och borra in ödets spjut

mellan mina förrådda revben

sjösätt dina romantiserade sagor i mitt blod

tänd ett kors i min mörka ögon
och låt sakta, dödens kolonialregattor
segla längs mitt blodomlopp
mot mitt hjärtas mörka kontinenter

släck alla färdigbrunna blickar
hos mänsklighetens falska existenser
och låt babys ögon vara himmeln
jag dör i

låt minnet av hennes himmlakropp brinna
i ursprungsmeningens dimhöljda skymningsland
och låt mina skuldyngda sinnen
återuppstå i hennes innersta kött

andas in den svarta himmeln
i den vita nattens brinnande sköte
och låt bibeln stumt betrakta
syndens pilgrimsfärd

för jag har skurit mig på livets falskkonstruerade konvolut
och jag har sett allt för mycket blod
för att vara på denna sidan av döden
och ser du inte
bakom horisonten flyger
vita duvor över en sönderbombad genetik
medan svarta änglar ristar vårt öde i eld

så

släck alla världars solar
plocka ned alla fallna stjärnor
transformera alla elektriska drömmar
återupprätta alltets maktbalans

för älskling
vi kan aldrig förlåta
det vi gjort mot oss själva

men jag ber dig
min dimhöljda framtid

min förlösare

älska mig nu
när jag förått vårt ursprung

älska mig nu när de sista skärvorna av min
oskuld skurit hål på ditt villkorlösa hjärta

älska mig nu
i de förådda ordens sista skälvande andetag

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mackan med Poeter.se id #11725 innehar upphovsrätten